Αἱ κυβερνητικαὶ ὑποσχέσεις πρὸς τὴν πόλιν μας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀνανεώνονται. Ἔχει ὅμως καταστῆ συνείδησις πλέον τῶν συμπολιτῶν ὅτι τὰ ἔργα δὲν ἀκολουθοῦν. Πρέπει λοιπὸν ἡ πόλις ν' ἀντιδράσῃ εἰς τὸν ἐμπαιγμὸν μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Δῆμον.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ νέα Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπαγγέλλεται συνεχῶς ἔργα, τὰ ὁποῖα εἶναι βεβαίως ἀπαραίτητα διὰ τὸν λιμένα. Ἐρωτᾶται ὅμως: Ἐξασφαλίζει καὶ τὰς δυνατότητας τῆς πραγματοποιήσεώς των;

ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ ΑΦ' ΟΤΟΥ ΣΥΝΕΤΡΙΒΗ Ο ΧΙΤΛΕΡ

ΠΟΙΟΣ Ο ΝΙΚΗΤΗΣ τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου;

Ἐφονεύθησαν 10 ἑκατ. συμμάχων στρατιωτῶν

1154 δισ. δολλάρια αἱ δαπάναι τῶν ἐμπολέμων

ΑΡΘΡΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Πρὸ 20ετίας, ὁ κόσμος ἠσθάνθη βαθυτάτην ἀνακούφισιν. Τὴν 1ην Μαΐου 1945 ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ ηὐτοκτόνησεν, ἐνῷ τὰ ὄνειρά του περὶ παγκοσμίου κυριαρχίας διελύοντο πέριξ του. Μίαν ἑβδομάδα ἀργότερον, ἡ Ναζιστικὴ Γερμανία παρεδίδετο ἄνευ ὅρων καὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς 8ης πρὸς τὴν 9ην Μαΐου, ὁ Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος ἔληξεν εἰς τὴν Εὐρώπην. Τρεῖς μῆνες κατόπιν ἐτελείωσε καὶ εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Εἰρηνικοῦ. Τὴν 14ην Αὐγούστου, ἡ Ἰαπωνικὴ Κυβέρνησις ἀπεδέχθη τοὺς ὅρους παραδόσεως τῶν Συμμάχων καὶ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα καταπαύσεως τοῦ πυρὸς ὑπεγράφησαν τὴν 2αν Σεπτεμβρίου.

Ὡς ὁλοκληρωτικὸς πόλεμος, ὁ Β' Παγκόσμιος Πόλεμος θεωρεῖται σήμερον, εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν θερμοπυρηνικῶν ἐκρηκτικῶν μέσων καὶ τῶν διηπειρωτικῶν πυραύλων, ὡς «πεπαλαιωμένος», πάντως, ὅμως, ὑπῆρξεν ὁ καταστρεπτικώτερος πόλεμος τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐφονεύθησαν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν πλέον τῶν 10 ἑκατομμυρίων στρατιωτῶν τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων, ἐνῷ αἱ ἀπώλειαι τοῦ Ἄξονος ἦσαν περίπου τὸ ἥμισυ. Ὁ ἄμαχος πληθυσμὸς ἐπλήρωσε μὲ τὸ αἷμα τῶν θυμάτων του, ποὺ ἔφθασαν τὸν ἀριθμὸν ὅλων τῶν στρατιωτικῶν νεκρῶν.

Ὑπελογίσθη, ὅτι αἱ δαπάναι ἐπιχειρήσεων ὅλων τῶν ἐμπολέμων ἀνῆλθον εἰς 1.154 δισεκατομμύρια δολλάρια καὶ αἱ παγκόσμιαι ζημίαι περιουσιῶν εἰς 230,9 δισεκατομμύρια. Μόνον ἡ Ἀμερικὴ ἔδωσε 350 δισεκατομμύρια δολλ. διὰ τὴν κινητοποίησιν τῶν δυνάμεών της καὶ τὴν παροχὴν βοηθείας εἰς τοὺς συμμάχους της. Εἰς αὐτὰ πρέπει νὰ προστεθοῦν ὁ πόνος τῶν τραυματισθέντων, οἱ ἀνάπηροι, ἡ θλῖψις ἐκείνων ποὺ ἔχασαν προσφιλῆ πρόσωπα, ἡ ἀγωνία τῶν προσφύγων, ἡ ἀπογοήτευσις καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ κοινωνικὰ δεινά, ποὺ ἐπιφέρει ἡ διαταραχὴ τῶν ὁμαλῶν συνθηκῶν διαβιώσεως.

Ὡς ἐπιτύμβιον τοῦ ναυαγίου αὐτοῦ τοῦ 1945 ἔρχονται εἰς τὰ χείλη οἱ στίχοι τοῦ ποιητοῦ Τζὼν Ντέβιντσον, ποὺ ἀπέθανε πρὶν ἀπὸ τὸν Α' Παγκόσμιον Πόλεμον:

«Καὶ τὸ αἷμα σὲ χειμάρρους (ρέει,
μάταια, πάντοτε μάταια,
γιατὶ ἕνας πόλεμος ἄλλον φέρ(νει».

Θὰ εἶναι προφητικοὶ αὐτοὶ οἱ λόγοι; Ἂς ἴδωμεν τὴν Ἀμερικανικὴν ἄποψιν.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἡ Ἀμερικὴ εἶχεν ἐφεδρείαν τεραστίων δυνάμεων εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν Εἰρηνικόν, ἡ γιγαντιαία της παραγωγικὴ ἱκανότης ἦτο ἀνέπαφος, ἦτο τὸ μόνον ἔθνος ποὺ εἶχε τὴν ἀτομικὴν βόμβαν, τὸ ἰσχυρότερον ὅπλον ποὺ ποτὲ ἐγνώρισεν ὁ κόσμος. Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἱστορίαν, ἡ Ἀμερικὴ εἶχε τότε τὴν δυνατότητα νὰ καταστῇ ὁ κυρίαρχος τοῦ κόσμου καὶ ὅμως δὲν ἦσαν αὐταὶ αἱ προθέσεις της, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ ἵδρυσις τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἡ Ἀμερικὴ ἤρχισε νὰ ἀφοπλίζεται μὲ ταχύτατον ρυθμόν, προσέφερε παγκόσμιον συμφωνίαν ἀπαγορεύσεως τῶν ἀτομικῶν ὅπλων, μολονότι ἦτο τὸ μόνον ἔθνος, ποὺ τὰ εἶχεν. Ἀντὶ νὰ ἐπιζητήσῃ ἐκδίκησιν ἐναντίον τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας, ἀπεφάσισε μὲ τοὺς φίλους της νὰ βοηθήσῃ νὰ καταστοῦν τὰ ἔθνη αὐτὰ σταθερά, δημοκρατικὰ καὶ εἰρηνικά. Μὲ ἐπιτυχίαν εἰργάσθησαν αἱ Βρεταννο-Γαλλο - Ἀμερικανικαὶ δυνάμεις κατοχῆς τῆς Δυτικῆς Γερμανίας καὶ αἱ Ἀμερικανικαὶ τῆς Ἰαπωνίας. Συντόμως καὶ τὰ δύο ἔθνη

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

16—5—65 ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ
ΕΥΑΓΓ. ΙΩΑΝΝ. (ε' 1—15)

"ΘΕΛΕΙΣ ΥΓΙΗΣ ΓΕΝΕΣΘΑΙ;...„

Τοῦ αἰδεσ. κ. ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, ποὺ κάνει τὸ ἐρώτημα αὐτὸ ὁ Κύριος. Καὶ σὲ ἄλες πολλὲς περιπτώσεις ἀνθρώπων πονεμένων καὶ δυστυχισμένων, τοὺς ρωτάει ἂν θέλουν νὰ γίνουν καλά, ἂν ἐπιθυμοῦν τὴ χάρι Του. Τὸ πρᾶγμα φαίνεται λίγο γο σὰν ἀστεῖο. Διότι, «ποιὸς στραβὸς δὲν θέλει τὰ μάτια του»; Καὶ ποιὸς ἄρρωστος δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν ὑγειά του καὶ μάλιστα ἄρρωστος, κρεββατωμένος 38 ὁλόκληρα χρόνια, ὅπως ὁ παράλυτος τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου; Καὶ ὅμως ρωτάει ὁ Κύριος καὶ ζητεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴ συγκατάθεσι τοῦ ἀρρώστου λὲς καὶ ἀποτελοῦσε αὐτὸ ὅρον καὶ προϋπόθεσιν τῆς θεραπείας!

Εἶναι ἀνάγκη νὰ δώσουμε ἐξήγησι στὴν ἀπορία αὐτή, ἐξήγησι ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ προκύψουν πολλὰ ὠφέλιμα διδάγματα.

Πρῶτον· πρέπει νὰ ξέρουμε ὅτι ρίζα καὶ βασικὴ αἰτία τῶν ἀσθενειῶν, ποὺ μᾶς δέρνουν, εἶναι ἡ ἁμαρτία. Οἱ ἀρρώστειες καὶ τὰ διάφορα κακά, εἶναι καρπὸς τῆς ἁμαρτίας. Ἄρχισαν ἀπὸ τὴν ἁμαρτία τῶν πρωτοπλάστων, ἀπὸ τὸ δένδρο ἐκεῖνο τῆς παρακοῆς καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ μαστίζουν γενικὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, μιὰ καὶ ὅλοι μας ἔχουμε τὴν ἀρχὴ ἀπὸ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔα καὶ εἴμαστε ὡς ἐκ τούτου ὅλοι μολυσμένοι ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸ γενικὸ αὐτὸ φαινόμενο, ἔχουμε καὶ τὰ εἰδικὰ περιστατικά, ποὺ πληρώνει καθένας τὰ σπασμένα τὰ δικά του, (τὶς τρέλλες του, τὰ ξενύχτια του, τὶς ἀσωτεῖες καὶ τὶς διάφορες ἄλλες ἀπερισκεψίες του). Μὲ ἄλλα λόγια, πρέπει νὰ ξέρουμε ὅτι «ἡ ἁμαρτία γεννᾶ τὸν θάνατον», ἢ κατὰ Παῦλον: «τὰ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας, θάνατος». Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια καὶ ἑπομένως δὲν παίρνει διάψευσι καὶ ἀντίρρησι.

Δεύτερον· εἶναι ἀνάγκη, προκειμένου νὰ γίνῃ μιὰ θεραπεία πλήρης καὶ ἀποτελεσματική, νὰ βρίσκουμε τὴ ρίζα καὶ τὴν αἰτία καὶ νὰ στρέψουμε ὅλη τὴν προσοχή μας ἐκεῖ. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ μοναδικὸς «Ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν» σὲ κάθε περίπτωσι θεραπείας κτυπάει καὶ κατηριάζει τὴ ρίζα, δηλαδὴ τὴν ἁμαρτία, διότι, ὅπως εἴπαμε αὐτὴ εἶναι ἡ νοσογόνος αἰτία. Καὶ σήμερα ὑπάρχουν πολλοὶ ἐπιστήμονες, ἴσως δὲ οἱ πλέον ἱκανοὶ καὶ καταρτισμένοι, οἱ ὁποῖοι ἀντιμετωπίζουν τὰ μεγάλα κακά, ποὺ μαστίζουν τὴν ἀνθρωπότητα μὲ τὸ ἴδιο ἀκριβῶς σύστημα καὶ διακηρύττουν ἐπίσημα, πὼς εἶναι ἀνάγκη νὰ χτυπηθοῦν τὰ βασικὰ αἴτια, προκειμένου νὰ θεραπευθοῦν τὰ γνωστὰ κακά... Π.χ., ἐκφυλισμός, ἠθικὰ νοσήματα, ἐγκληματικότης κλπ. Σὲ πολλὰ μάλιστα μεγάλα θεραπευτήρια τῆς Εὐρώπης, ἔχουν εἰσαγάγει ἐπισήμως τὸ Μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως, διότι αὐτὸ πρὸ παντὸς διερευνᾶ καὶ θεραπεύει τὴ ρίζα τοῦ κακοῦ καὶ μόνον σὲ μᾶς ὑπάρχουν δυστυχῶς ἀκόμη ὡρισμένοι πού... δὲν θέλουν νὰ κάμουν συζήτησι στὸν ἄρρωστο γιὰ ἐξομολόγησι καὶ θεία Κοινωνία, μήπως καὶ φοβηθῇ. Ἂς τὸ ἐπαναλάβουμε ὅμως γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, πὼς εἶναι ἀνάγκη νὰ χτυπιέται ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ, ποὺ ἐμφωλεύει μέσα στὸ κάθε ἄνθρωπο, δηλαδὴ ἡ ἁμαρτία καὶ τότε θεραπεύονται ὄχι μονάχα ἀρρώστειες ψυχικὲς (νευρώσεις, ψυχικὲς ἀνωμαλίες καὶ διάφορα ψυχικὰ συμπλέγματα), ἀλλὰ καὶ σωματικὲς ἀσθένειες, καθ' ὅσον, «ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχή».

Ναί· ἀλλά, «θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι;» Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο ἐρώτημα, ποὺ προβάλλει σὲ μᾶς ὁ Κύριος. Καὶ τὸ προβάλλει σὲ ὅλους, διότι ὅλοι μας — ποιὸς λίγο, ποιὸς πολὺ — εἴμαστε καὶ ἄρρωστοι καὶ πρὸ παντὸς ἁμαρτωλοί. Καὶ γιὰ νὰ θεραπευθοῦμε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, γιὰ νὰ λυτρωθοῦμε ἀπὸ τὴ φοβερὴ αὐτὴ ρίζα τῆς κακοδαιμονίας μας, πρέπει νὰ θέλουμε. Ἡ Χάρις ἡ θεία, εἶναι πάντοτε μαζί μας καὶ ἕτοιμη νὰ χτυπήσῃ καὶ νὰ θανατώσῃ «τὸν νοητὸν δράκοντα», ποὺ ὑπάρχει μέσα μας. Ὅταν ὅμως ἐμεῖς ἀντιδροῦμε στὴ θεία Χάρι καὶ τὴν ἐμποδίζουμε νὰ μπῇ μέσα μας καὶ νὰ μᾶς λυτρώσῃ, τότε δὲν γίνεται τίποτε... Νά, γιατὶ ρωτοῦσε ὁ Κύριος τὸν παράλυτον — ὅπως καὶ ἄλλους ἀρρώστους βέβαια — ἂν θέλουν νὰ γίνουν καλά. Ἦταν σὰν νὰ τοὺς ἔλεγε: «ἡ αἰτία τῆς ἀσθενείας σου καὶ τῆς ἀθλιότητός σου γενικά, εἶναι ἡ ἁμαρτία. Τί λὲς λοιπόν· τὴ σιχάθηκες πλέον; Θέλεις νὰ τὴν ξερριζώσῃς ἀπὸ μέσα σου; Διότι ἔτσι καὶ μόνον θὰ

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΥ ΖΙΡΑΡ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ καὶ ὁ κόσμος του

ΙΔ'

Τὸ παιδὶ πρέπει νὰ διατηρῇ μὲ εὐλάβεια τὴν ἀνάμνησι καὶ τὰ ἐνθύμια τῆς οἰκογενείας του, σὲ κάθε δὲ περίστασι νὰ τιμᾷ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα του.

Τὸ δημοτικὸ συμβούλιο τῆς πόλεως Ἀρμπουὰ εἶχε ἀποφασίσει νὰ ἐντοιχισθῇ μιὰ ἀναμνηστικὴ πλάκα στὴ πρόσοψι τοῦ σπιτιοῦ, ὅπου ἐγεννήθη ὁ διάσημος ἐπιστήμων καὶ φιλόσοφος Παστέρ. Μετὰ τὶς ὁμιλίες τοῦ δημάρχου καὶ τῶν ἄλλων ἐπισήμων, ὡμίλησε ὁ Παστέρ, ὁ ὁποῖος ἀνεμνήσθη τοῦ πατέρα του, ἑνὸς ταμπάκη, ἐφέδρου στρατιώτου, ποὺ ἀπὸ τὰ πεδία τῶν μαχῶν τῆς τότε γαλλικῆς αὐτοκρατορίας εἶχε ἀποκομίσει ὡς μόνη περιουσία ἕνα σταυρὸν ὡς παράσημον καὶ τὸν διατηροῦσε σὲ τιμητικὴ θέσι σ' ἕνα τοῖχο τοῦ φτωχικοῦ του σπιτιοῦ. Ἐπίσης ἀνεμνήσθη τῆς μητέρας του, μιᾶς ἁπλῆς καὶ ἀσήμου νοικοκυρᾶς, ἐργατικῆς ὅμως, εὐγενοῦς καὶ μεγαλοψύχου. Τιμῶντας τους λοιπὸν ὁ διάσημος γυιός τους, εἶπε τὰ ἑξῆς, ἐνῷ τὰ δάκρυα αὐλάκωναν τὸ πρόσωπό του:

«Ὦ πατέρα καὶ μητέρα μου! Ὦ ἀγαπητά μου πρόσωπα, ποὺ ἐζήσατε τόσο ταπεινὰ σ' αὐτὸ τὸ μικρὸ σπίτι! Σὲ σᾶς ὀφείλω τὸ πᾶν. Τοὺς ἐνθουσιασμούς σου, γενναιόψυχη μητέρα μου, κατώρθωσες νὰ τοὺς μεταφυτεύσῃς σὲ μένα. Ἂν ἀφωμοίωσα τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐπιστήμης καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος, τοῦτο τὸ ἐπέτυχα, διότι εἶχα διαποτισθῆ ἀπὸ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα σὺ μοῦ ἐνέπνευσες.

»Καὶ σύ, ἀγαπητέ μου πατέρα, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ ὑπῆρξε τόσο σκληρὴ ὅσο σκληρὸ ἦταν τὸ ἐπάγγελμά σου, μὲ ἐδίδαξες μὲ τὸν τρόπο σου καὶ μὲ τὸ παράδειγμά σου, τί ἠμπορεῖ νὰ προσφέρῃ ἡ ὑπομονὴ στὶς ἐπίπονες καὶ μεγάλες προσπάθειες. Σὲ σένα ὀφείλω τὴν ἐπιμονὴ στὸ καθημερινό μου ἔργο. Δὲν εἶχες μόνον τὰ προτερήματα τῆς καρτερικότητος καὶ τῆς ἐπιμονῆς, ποὺ διαμορφώνουν χρήσιμη καὶ δημιουργικὴ τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου· ἐθαύμαζες καὶ ἐνατένιζες τὰ μεγάλα καὶ τὰ ὑψηλά. Μὲ ἐδίδαξες νὰ κυττάζω ὑψηλά, νὰ προσατενίζω πέραν ἀπὸ τὰ ἐφήμερα, πάντοτε νὰ προάγωμαι καὶ νὰ ἐξυψοῦμαι. Σὲ βλέπω ἀκόμη, μὲ τὶς ἔντονες ἀναμνήσεις μου, νὰ διαβάζῃς τὰ βράδυα, μετὰ τὸν μόχθο τῆς δουλειᾶς σου, ἀφηγήσεις ἀπὸ τὶς μάχες, ποὺ σοῦ ὑπενθύμιζαν τὴν ἔνδοξη ἐποχή, ποὺ τὴν ἔζησες».

Οἱ οἰκογενειακὲς ἀναμνήσεις εὐφραίνουν, ἐνθαρρύνουν, παρηγοροῦν.

Τὸ παιδὶ πρέπει ἐπίσης νὰ ἀγαπᾷ τὸ ὄνομα, ποὺ φέρει, ὀφείλει νὰ τὸ ὑπερασπίζεται ὅταν προσβάλλεται καὶ πρὸ παντὸς νὰ τὸ δοξάζῃ μὲ μιὰ ἐνάρετη ζωὴ καὶ μὲ τὴ τελεία προσήλωσι στὰ καθήκοντά του. Πρέπει νὰ προσέχῃ μήπως ἀτιμάσῃ τὸ οἰκογενειακό του ὄνομα καὶ τὸ ἐξευτελίσῃ μὲ τὴ κακή του διαγωγή, μὲ τὴν ὀκνηρία, τὴ λαιμαργία του, τὸ θυμὸ καὶ τὰ μίση ἢ μὲ τὴν ἀπληστία καὶ τὴ πλεονεξία, ποὺ θὰ τὸν ἐξωθοῦσαν σὲ ἀξιόποινες πράξεις.

Ἐξ ἄλλου, τὸ παιδὶ ὀφείλει νὰ ἐπανορθώνῃ ἠθικῶς τὸ ὄνομά του ὅταν τὸ ὄνομα αὐτὸ ἔχει ἀτιμασθῆ.

Κάποτε ἕνας ὑπαξιωματικὸς τοῦ γαλλικοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος στὸ Μεξικὸ εἶχε διακριθῆ γιὰ τὴν ἀνδρεία του καὶ ὁ συνταγματάρχης του τὸν ἐπρότεινε γιὰ νὰ παρασημοφορηθῇ. Ἡσθάνθη ὅμως κατάπληξιν ὁ συνταγματάρχης ὅταν ὁ γενναῖος στρατιώτης τοῦ ἐδήλωσε μὲ ὕφος ἀπελπισίας καὶ ἐντροπῆς, ὅτι δὲν ἦταν ἄξιος τῆς τιμῆς αὐτῆς. Καὶ ὅταν ὁ ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἠθέλησε νὰ ἐξακριβώσῃ γιὰ ποιὸ λόγο ἠρνεῖτο τὸ παράσημο ὁ στρατιώτης, ποὺ ἦταν γνωστὸς στὸ σύνταγμα γιὰ τὴν ἄψογη διαγωγή του, ὁ γενναῖος αὐτὸς νέος ἐδίσταζε νὰ ὁμιλήσῃ καὶ ἐψέλλιζε μερικὰ λόγια. Τὸν ἐνεθάρρυνε ὅμως ὁ ἀρχηγός του καὶ τότε ὡμολόγησε ὅτι ὁ πατέρας του ἦταν φυλακὴ καὶ δὲν θὰ ἐτολμοῦσε νὰ φέρῃ τὸ παράσημον ἐφ' ὅσον αὐτός, ὁ γεννήτοράς του, εἶχε ὑποστῆ μιὰ ἐξευτελιστικὴ καταδίκη.

Ὁ συνταγματάρχης, συγκεκινημένος, ἔγραψε τὸ γεγονὸς αὐτὸ σ' ἕνα φίλο του καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἐπληροφορήθη τὴν αἰτία, γιὰ τὴν ὁποία εἶχε φυλακισθῆ ὁ πατέρας τοῦ γενναίου στρατιώτου. Ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ πρᾶξι ἀρκετὰ σοβαρά, ἡ ὁποία ὅμως εἶχε ἀφορμὴ τὸ κρασί· ἄλλωστε, ὁ ἔνοχος ἐφαίνετο ὅτι εἶχε πλήρως μετανοήσει. Ἔτσι, ὁ αὐτοκράτωρ ἔδωσε χάρι στὸ πατέρα καὶ συγχρόνως ἔστειλε στὸ γενναῖο στρατιώτη τὸ παράσημο μὲ τὸν σταυρὸ τῆς τιμῆς, ποὺ ἦταν τόσο ἄξιος νὰ τὸν φέρῃ στὸ στῆθος του

(Διασκευὴ ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΣΒΕΤΣΟΥ)

τὸ ὑπεραυτόματο πλυντήριο, πού ἐπεβλήθη

5 ΚΙΛΩΝ ΔΡΧ. 11.300, ΜΕ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΚΟΣ

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13 - ΤΗΛ. 35 - 06
(ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ)

Σᾶς ὑπόσχεται..

..ΤΑ ΠΑΝΤΑ

ΤΟ ΕΛΑΣΤΙΚΟ ΠΟΥ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΟΛΟΙ
ΔΙΟΤΙ ΑΠΕΔΕΙΧΘΗ ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΓΙΑ ΦΟΡΤΗΓΑ & ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ
ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΦΘΗΝΟΤΕΡΟ

ΗΜΙΤΡΑΚΤΕΡΩΤΟΝ 441

PIRELLI
NYLON

ΣΠΥΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΑΚΗΣ Ο.Ε.
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 37 - ΤΗΛ. 34-56 - ΠΑΤΡΑΙ

ΔΕΗ

ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ 1965

ΔΡΑΧΜΩΝ 800.010.000 ΤΟΚΟΣ 6,5%

ΡΗΤΡΑ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.
Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.
Η ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑ·Ι·ΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.
Η ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.
Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ Α. Ε.
Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Α. Ε.
Η ΤΡΑΠΕΖΑ AMERICAN EXPRESS C° INC
Η ΤΡΑΠΕΖΑ FIRST NATIONAL CITY BANK OF NEW YORC - ATHENS FRANCH
ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΞΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΟΥΝ ΟΤΙ

Τὴν 24 Μαΐου 1965 ἐκδίδεται εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν τὸ νέον Ὁμολογιακὸν Δάνειον τῆς ΔΕΗ, διὰ ποσὸν 800.010.000 δραχμῶν, συμφώνως πρὸς τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα 3746)1957 «περὶ ἀσφαλιστικῶν ρητρῶν, φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων εἰς ὁμολογιακὰ δάνεια ἢ προνομιούχους μετοχὰς ἐκδιδομένας διὰ παραγωγικοὺς σκοπούς».

Τὸ δάνειον αὐτό, κατὰ τὴν ἐμπεριστατωμένην γνώμην ἡμῶν, ἀποτελεῖ μέσον ἀσφαλοῦς καὶ ἀποδοτικῆς τοποθετήσεως τῶν οἰκονομιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀποταμιευτικοῦ κοινοῦ καὶ εὐχερέστατον μέσον ἐπενδύσεως τῶν διαθεσίμων τῶν ἐπιχειρηματιῶν.

ΟΡΟΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΤΙΤΛΟΙ : Τὸ Δάνειον αὐτὸ ἐκδίδεται εἰς ὁμολογίας εἰς τὸν κομιστήν, ὀνομαστικῆς ἀξίας τριακοσίων δραχμῶν (300) ἑκάστη, εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἀρτίου, κατανέμεται δὲ εἰς τίτλους μιᾶς, πέντε, δέκα, εἴκοσι, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὁμολογιῶν.

ΤΟΚΟΣ : Ὁ τόκος τοῦ δανείου ὁρίζεται εἰς ἓξ καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν (6,5%) ἐτησίως ἐπὶ τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου. Ἄρχεται ἀπὸ τῆς 11 Ἰουνίου 1965 καὶ θὰ καταβάλλεται ὑπὸ τῆς ΔΕΗ δεδουλευμένος, βάσει τῶν ἀντιστοίχων τοκομεριδίων, κατὰ ἑξαμηνίαν διὰ τὰ πρῶτα 20 τοκομερίδια καὶ κατ' ἔτος διὰ τὰ ὑπόλοιπα 10 τοκομερίδια. Τὸ πρῶτον τοκομερίδιον, κατ' ἐξαίρεσιν, ἀναγράφει ποσὸν δραχμῶν ἀντιστοιχοῦν εἰς τόκον διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1965 μέχρι 15 Ἰανουαρίου 1966.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ : Τὸ δάνειον θὰ ἐξοφληθῇ ἐντὸς εἴκοσι ἐτῶν, διὰ δεκαεξ ἐτησίων κληρώσεων ὁμολογιῶν εἰς τὸ ἄρτιον. Ἡ πρώτη κλήρωσις θὰ ἐνεργηθῇ τὴν 15 Ἰουνίου 1970 καὶ αἱ ἑπόμεναι τὴν 15 Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους μέχρι καὶ τοῦ 1985.

ΡΗΤΡΑ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ : Ἡ Δημοσία Ἐπιχείρησις Ἠλεκτρισμοῦ ὑποχρεοῦται νὰ ἐξοφλῇ τὰς εἰς τὸ ἄρτιον κληρουμένας ὁμολογίας καὶ τὰ ληξιπρόθεσμα τοκομερίδια, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ κομιστοῦ:

α) Εἴτε διὰ τῆς καταβολῆς τῆς εἰς δραχμὰς ὀνομαστικῆς ἀξίας αὐτῶν,

β) Εἴτε, μετατρεπομένης τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῆς ὁμολογίας ἢ τοῦ τοκομεριδίου εἰς δολλάρια Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ εἰς δραχμὰς ἰσοτίμου τοῦ προκύπτοντος ὡς ἄνω ποσοῦ δολλαρίων.

ΠΡΟΝΟΜΙΑ : Αἱ πρόσοδοι ἐκ τοκομεριδίων δὲν ὑπολογίζονται εἰς τὸ φορολογητέον εἰσόδημα τοῦ κομιστοῦ, ἀπαλλασσόμεναι πάσης φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ οἱουδήποτε τρίτου. Οἱ τίτλοι τοῦ δανείου, αἱ ἐπαχθεῖς μεταβιβάσεις καὶ αἱ ἐξ οἱουδήποτε λόγου ἀνανεώσεις αὐτῶν ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου ἢ τέλους. Ἐπίσης ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου αἱ ἐξοφλήσεις τοκομεριδίων καὶ κληρουμένων ὁμολογιῶν. Οἱ τίτλοι τοῦ δανείου εἶναι δεκτοὶ ὑποχρεωτικῶς πρὸς σύστασιν ἐγγυοδοτικῶν παρακαταθηκῶν εἰς διαγωνισμοὺς ἔργων ἢ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου, τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ τῆς ΔΕΗ. Τέλος οἱ κομισταὶ τῶν τίτλων τοῦ δανείου, ἐπὶ τῇ καταθέσει αὐτῶν παρὰ Τραπέζαις, δικαιοῦνται εἰς δανειοδότησιν μέχρι τοῦ 70% τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν ὁμολογιῶν.

ΕΓΓΡΑΦΗ - ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΗ : Αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὸ δάνειον θὰ γίνουν ἀπὸ 1 Ἰουνίου μέχρι 10 Ἰουνίου 1965. Οἱ τίτλοι τῶν ὁμολογιῶν θὰ παραδίδωνταιταυτοχρόνως μὲ τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας αὐτῶν. Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ κοινοῦ, θὰ γίνουν δεκταὶ προεγγραφαὶ ἀπὸ 24 Μαΐου, εἰς ὅλα τὰ καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα τῶν Τραπεζῶν, τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια, τὸ Χρηματιστήριον Ἀξιῶν Ἀθηνῶν καὶ τὸ ΤαμεῖονΠαρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἀξίας τῶν δηλουμένων πρὸς ἀγορὰν τίτλων. Ἐν περιπτώσει ὑπερκαλύψεως τοῦ κεφαλαίου διὰ τῶν προεγγραφῶν, αἱ αἰτήσεις θὰ ἱκανοποιηθοῦν κατὰ σειρὰν προτεραιότητος.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Δ.Ε.Η.

Ἡ Δημοσία Ἐπιχείρησις Ἠλεκτρισμοῦ εἶναι ὁ μεγαλύτερος οἰκονομικὸς ὀργανισμὸς τῆς Χώρας. Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ἀναπτύσσεται ἔτι περισσότερον, τόσον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν δημιουργίαν νέων ἐγκαταστάσεων (ἐδαπανήθησαν μόνον κατὰ τὸ ἔτος 1964 2.328 ἑκατ. δρχ.), ὅσον καὶ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν καθόλου δραστηριότητά της, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ηὐξημένων ἀναγκῶν τῆς χώρας εἰς ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν.

Ἐπὶ Ἐνεργητικοῦ, συνολικοῦ ὕψους 16.590 ἑκατ. δρχ., τὸ Πάγιον Ἐνεργητικόν, τὰ ὑπὸ κατασκευὴν ἔργα, αἱ πάσης φύσεως τρέχουσαι ἐπενδύσεις καὶ τὸ Κυκλοφοροῦν Ἐνεργητικὸν τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ ἀνήρχοντο κατὰ τὴν 31.12.1964 εἰς 14.789 ἑκατ. δρχ. Ἔναντι αὐτῶν ἡ ΔΕΗ ἔχει ἴδια κεφάλαια ἀνερχόμενα εἰς 7.504 ἑκατ. δρχ., ἤτοι ποσοστὸν 50,75%.

Χαρακτηριστικοὶ εἶναι, ἐν προκειμένῳ, οἱ ἀριθμοὶ τῆς σημειωθείσης προόδου κατὰ τὸ 1964, ἔναντι τοῦ ἀμέσως προηγουμένου ἔτους 1963. Οὕτω, αἱ πωλήσεις ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ηὐξήθησαν ἀπὸ 2.675.544.000 εἰς 3.208.090.000 κιλοβατώρας (αὔξησις 19,90%) τὰ δὲ ἔσοδα ἀπὸ 2.351.201.000 εἰς 2.739.715.000 δρχ. (αὔξησις 16,52%). Ἡ ποσοστιαία, σημειωτέον, διαφορὰ αὐξήσεως τῶν ἀνωτέρω δύο μεγεθῶν, ὀφείλεται εἰς τὰ προοδευτικῶς μειούμενα τιμολόγια τῆς ΔΕΗ, προκειμένου περὶ ηὐξημένης καταναλώσεως ρεύματος.

Διὰ τὸ 1965 αἱ προοπτικαὶ εἶναι ἀκόμη περισσότερον εὐοίωνοι, καθ' ὅσον προβλέπεται περαιτέρω αὔξησις τῶν μὲν πωλήσεων κατὰ 31% τῶν δὲ ἐσόδων κατὰ 21%, χάρις καὶ εἰς τὰ ἤδη ὑπὸ ἐκτέλεσιν μεγάλα ἐνεργειακὰ ἔργα, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις ἀναμένεται ὅτι θὰ εἶναι ἐπίσης λίαν σημαντική.

Αἱ ὡς ἄνω Τράπεζαι καὶ Ὀργανισμοὶ συνιστοῦν εἰς τοὺς πελάτας των ὅπως ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Ὁμολογιακὸν Δάνειον τῆς ΔΕΗ, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς τὴν οἰκονομικὴν ἰσχὺν τῆς ΔΕΗ καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ εἰδικὰ πλεονεκτήματα τῶν ἐκδιδομένων ὑπ' αὐτῆς ὁμολογιῶν.

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΠΑΤΩΜΑΤΑ "ΕΒΕΠΥ„

ΕΙΔΙΚΩΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΛΙΜΑ

ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΑΤΩΜΑΤΑ ΠΟΥ ΣΥΝΔΥΑΖΟΥΝ :

- Θαυμασία ἐμφάνιση.
- Χρώματα ἀνεξίτηλα.
- Μόνωση στὸν ἠλεκτρισμό, στὴν θερμότητα, στὸν ἦχο, στὴν ὑγρασία.
- Ὑγιεινό, χαρούμενο καὶ πολιτισμένο περιβάλλον.
- Ἄνετο καὶ ἀθόρυβο βάδισμα.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ "ΕΒΕΠΥ„ Α.Ε.

15 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ ΣΤΑ ΠΛΑΣΤΙΚΑ
Τοποθετῆτε μὲ ἐμπιστοσύνη τὰ πλαστικὰ πατώματα "ΕΒΕΠΥ„
ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ ΑΝΤΟΧΗ ★ ΧΑΜΗΛΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ — ΑΜΕΣΟΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΑΧΑΪΑΣ
Α. ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 43, ΤΗΛ. 33-15